

4.1 Základní předložky

Mk12,41: ὁ ὄχλος βαλλει χαλκον εἰς το γαζοφυλακιον.

– zástup hází peníze do pokladny

Jn 18,28: ἄγουσιν ... τον Ἰησουν ἀπο του Καϊαφα εἰς τον πραιτωριον

– vedou Ježíše od Kaifáše do paláce

Předložka je slovo (nebo fráze) před podstatným jménem (nebo zájmenem), které naznačuje, jak zapadá do zbytku věty:

Např. (i) Bůh poslal posla *do* vesnice.

(ii) Ženy vyšly z města.

Klíčem k předložkám v řečtině je, že určují pád podstatného jména, které po nich následuje (slovo, které *vyžadují*). Tak v prvním příkladu (i) pád „vesnice“ je určen předložkou „do“ a ve druhém (ii) pád „města“ je určen předložkou „z“.

Důležitá gramatika

Předložky určují pád podstatného jména,
jemuž předchází.

Ke každé předložce se musíte naučit pád, s nímž se pojí. Zde je pět z nejběžnějších předložek.

předložka	Pád
εἰς - do προς - k	akuzativ
ἀπο - od ἐκ - z	genitiv
ἐν - v	dativ

Příklady

- ὁ κυριος ἀγει τον δουλον εἰς την οἰκίαν.
1. ὁ κυριος = πάν – nom.
εἰς την οἰκίαν = dŭm – ak.

τον δουλον = otrok – ak.
 2. Pán je nom., protože je to podmět. Otrok je ak. – předmět.
Dŭm je ak., protože předložka εἰς vyžaduje akuzativ.
 3. Věta = „Pán vede otroka do domu.“

- ὁ κυριος ἀγει τον δουλον ἐκ της οἰκιας.
1. ὁ κυριος = pán – nom. τον δουλον = otrok – ak.
ἐκ της οἰκιας = dŭm – gen.
2. Pán je nom., protože je to podmět. Otrok je ak. – předmět.
Dŭm je gen., protože předložka ἐκ vyžaduje genitiv.

Věta = „Pán vede otroka z domu.“